

ERIN HUNTER

SOTURI- KISSAT

TULITÄHDEN
TEHTÄVÄ

ERIKOISSEIKKAILU

WSOY

Englanninkielinen alkuteos

WARRIORS, SUPER EDITION: FIRESTAR'S QUEST

Originally published by HarperCollins Children's Books under the title

WARRIORS, SUPER EDITION: FIRESTAR'S QUEST

Text copyright © Working Partners Limited 2007

Series created by Working Partners Limited

Cover illustrations copyright © Owen Richardson 2019

Map art © Dave Stevenson 2019

Used by permission of HarperCollins Publishers

Taitto: Sisko Honkala

Kannen Soturikissat-logo: Mikko Valtavaara

Suomenkielinen laitos © Vesa-Matti Pajja ja WSOY 2023

Werner Söderström Osakeyhtiö

Suomennos ilmestynyt aiemmin Art Housen kustantamana 2012

Kaksijalan silmin -kartan suomennos Nana Sironen

ISBN 978-951-0-49714-2

Painettu EU:ssa

Erityiskiitokset Cherith Baldrylle

JOITAKIN KLAANIKISSOJA

MYRSKYKLAANI

Päällikkö	TULITÄHTI – komea kellanpunainen kolli; VATUKKATASSUN mestari
Varapäällikkö	HARMAARAITA – pitkäkarvainen harmaa kolli
Parantaja	TUHKAMARJA – tummanharmaa naaras
Soturit	(kollit sekä naaraat, joilla ei ole pentuja) HIIRITURKKI – pieni tummanruskea naaras TOMUTURKKI – tummanruskea raidallinen kolli PITKÄHÄNTÄ – vaalea kolli, jolla on sysimustat raidat HIEKKAMYRSKY – vaalean kellanpunainen naaras; RATAMOTASSUN mestari PAJUTURKKI – erittäin vaalean harmaa naaras, jolla on epätavalliset siniset silmät PILVIHÄNTÄ – pitkäkarvainen valkoinen kolli; TIHKUTASSUN mestari SANIAISTURKKI – kullanuskea raidallinen kolli OKAKYNSI – kullanuskea raidallinen kolli; NOKITASSUN mestari SAARNITURKKI – kolli, jolla on vaaleanharmaa turkki ja tummempia juovia; silmät ovat tummansiniset
Oppilaat	(yli kuuden kuun ikäiset soturiharjoittelijat) VATUKKATASSU – tummanruskea raidallinen kolli, jolla on meripihkanväriset silmät RATAMOTASSU – kilpikonnakuvioisen ja valkoisen kirjava naaras, jolla on meripihkanväriset silmät

	TIHKUTASSU – tummanharmaa kolli, jolla on siniset silmät
	NOKITASSU – vaaleanharmaa kolli, jolla on meripihkanväriset silmät
Kuningattaret	(naaraat, jotka ovat tiineinä tai hoitavat pentuja) LEHVÄPILVI – naaras, jolla on vaaleanharmaa turkki ja tummempia juovia; silmät ovat vaaleanvihreät KIRKASSYDÄN – valkoinen naaras, jolla on kellanpunaisia läiskä
Klaanin- vanhimmat	(entiset soturit ja kuningattaret, jotka viettävät vanhoja päiviään) KULTAKUKKA – vaalean kellanpunainen naaras HALLATURKKI – kaunis valkoinen naaras, jolla on siniset silmät KIRJOHÄNTÄ – nuorempa kaunis kilpikonnan- kuvioinen naaras PILKKUHÄNTÄ – vaalea raidallinen naaras YKSISILMÄ – vaaleanharmaa naaras; Myrskyklaanin vanhin kissa; käytännössä sokea ja kuuro

VARJOKLAANI

Päällikkö	MUSTATÄHTI – suurikokoinen valkoinen kolli, jolla on valtavat pikimustat käpälät
Varapäällikkö	RUOSTETURKKI – tumman punaruskea naaras
Parantaja	PIKKUPILVI – erittäin pieni raidallinen kolli
Soturit	TAMMITURKKI – pieni ruskea kolli; KELTATASSUN mestari
Klaanin- vanhimmat	NUHANENÄ – pieni valkoharmaa kolli; entinen parantaja

TUULIKLAANI

Päällikkö	PITKÄTÄHTI – iäkäs mustavalkoinen kolli, jolla on erittäin pitkä häntä
Varapäällikkö	MUTAKYNSI – täplikäs tummanruskea kolli
Parantaja	KAARNAKASVO – lyhyhäntäinen ruskea kolli
Soturit	SEITTIJALKA – tummanharmaa raidallinen kolli LOVIKORVA – raidallinen kolli YKSIVIIKSI – ruskea raidallinen kolli VINHAPURO – vaaleanharmaa raidallinen naaras
Kuningattaret	SAARNIJALKA – harmaa naaras AAMUKUKKA – kilpikonnakuviainen naaras VALKOHÄNTÄ – pieni valkoinen naaras

JOKIKLAANI

Päällikkö	LEOPARDITÄHTI – epätavallisen täplikäs kullankeltainen naaras
Varapäällikkö	USVAJALKA – harmaa naaras, jolla on siniset silmät
Parantaja	MUTATURKKI – pitkäkarvainen vaaleanruskea kolli
Soturit	MUSTAKYNSI – savunmusta kolli RASKASJALKA – tanakka raidallinen kolli MYRSKYTURKKI – tummanharmaa kolli, jolla on meripihkanväriset silmät SULKAHÄNTÄ – vaaleanharmaa naaras, jolla on siniset silmät
Kuningattaret	SAMMALTURKKI – kilpikonnakuviainen naaras

UUSI TAIVASKLAANI

TAIVAANKAJO – hyvin vanha tummanharmaa kolli, jolla on vaaleansiniset silmät

LEHTIPILKKU – ruskean ja kermanvalkoisen kirjava raidallinen naaras; silmät ovat meripihkanväriset

TERÄKYNSI – tumman punaruskea kolli

LAIKKUJALKA – mustavalkoinen kolli

TYNKÄVIIKSI – tummanruskea juovikas kolli

SADETURKKI – vaaleanharmaa kolli, jolla on tummempia juovia

APILAHÄNTÄ – vaaleanruskea naaras, jonka vatsa ja jalat ovat valkoiset

TERÄLEHTI – vaaleanharmaa naaras

KAIKULAULU – hopeanharmaa raidallinen naaras, jolla on vihreät silmät

VARPUSTASSU – tummanruskea raidallinen kolli

KIRSIKKATASSU – kilpikonnakuviainen naaras

KIVIPENTU – musta kolli

SALVIAPENTU – harmaa raidallinen naaras

TILLIPENTU – vaaleanharmaa kolli

POMPPUPENTU – kellanpunainen kolli

PIKKUPENTU – pieni valkoinen naaras

MUINAINEN TAIVASKLAANI

Päällikkö **PILVITÄHTI** – vaaleanharmaa kolli, jolla on valkoisia läiskiä ja hyvin vaalean siniset silmät

Varapäällikkö **PÖLLÖNPYRSTÖ** – kellanpunainen kolli, jolla on vihreät silmät

Parantaja	VASANASKEL – vaaleanruskea raidallinen naaras
	LINNUNLENTO – vaaleanruskea raidallinen naaras, jolla on pitkä, pörröinen turkki ja meripihkanväriset silmät
	LEHVÄTURKKI – tummanruskea raidallinen naaras
	HIIRENHAMMAS – hiekanvärinen naaras
	YÖTURKKI – musta kolli
	TAMMITASSU – harmaa raidallinen oppilas

MUINAINEN MYRSKYKLAANI

Päällikkö	PUNATÄHTI – tumman punaruskea kolli
Varapäällikkö	JYVÄTURKKI – harmaa naaras, jolla on tummempia täpliä
Parantaja	HAUKANSIPI – tummanruskea raidallinen kolli
	NOKKOSKYNSI – harmaa kolli, jolla on tummempia juovia

MUINAINEN TUULIKLAANI

Päällikkö	NOPSATÄHTI – tummanharmaa kolli
Varapäällikkö	MAITOTURKKI – kermanvalkoinen kolli
Parantaja	LEIVONSIPI – hopean ja mustan kirjava raidallinen naaras
	JÄNÖNLOIKKA – vaaleanruskea naaras

MUINAINEN JOKIKLAANI

Päällikkö	KOIVUTÄHTI – vaaleanruskea raidallinen naaras
Varapäällikkö	TUOMITURKKI – musta naaras
Parantaja	JÄÄVIIKSI – hopeanharmaa kolli
	KETUNKYNSI – ruosteenpunainen kolli

MUINAINEN VARJOKLAANI

Päällikkö	AAMUTÄHTI – lämpimänruskea naaras
Varapäällikkö	KÄÄRMEHÄNTÄ – ruskea raidallinen kolli
Parantaja	MYRÄNTURKKI – pieni musta kolli
	LOMMOVATSA – mustavalkoinen kolli

KLAANEIHIN KUULUMATTOMIA KISSOJA

OHRA – mustavalkoinen kolli, joka asuu maatilalla metsän lähellä
KORPPITASSU – hoikka musta kolli, jolla on valkoinen hännänpää; entinen Myrskyklaanin jäsen, joka asuu Ohran kanssa maatilalla
SOTTA – pulska, ystävällinen mustavalkoinen kotikisu, joka asuu talossa metsän reunalla
KATI – kaunis ruskea raidallinen kotikisu, joka asuu Tulitähden entisessä kodissa

KÄ

SOTURIEN
pesä

TAIVASKIVI

PÄÄLLIKÖN pesä

KL
VAN

PARANTAJAN pesä

KIVIKEKO

KUISKAUSTE
LUOLA

pohjoinen

ukkospolku

aksijalkala

pentutarha

laanin-
ihimysten
pesä

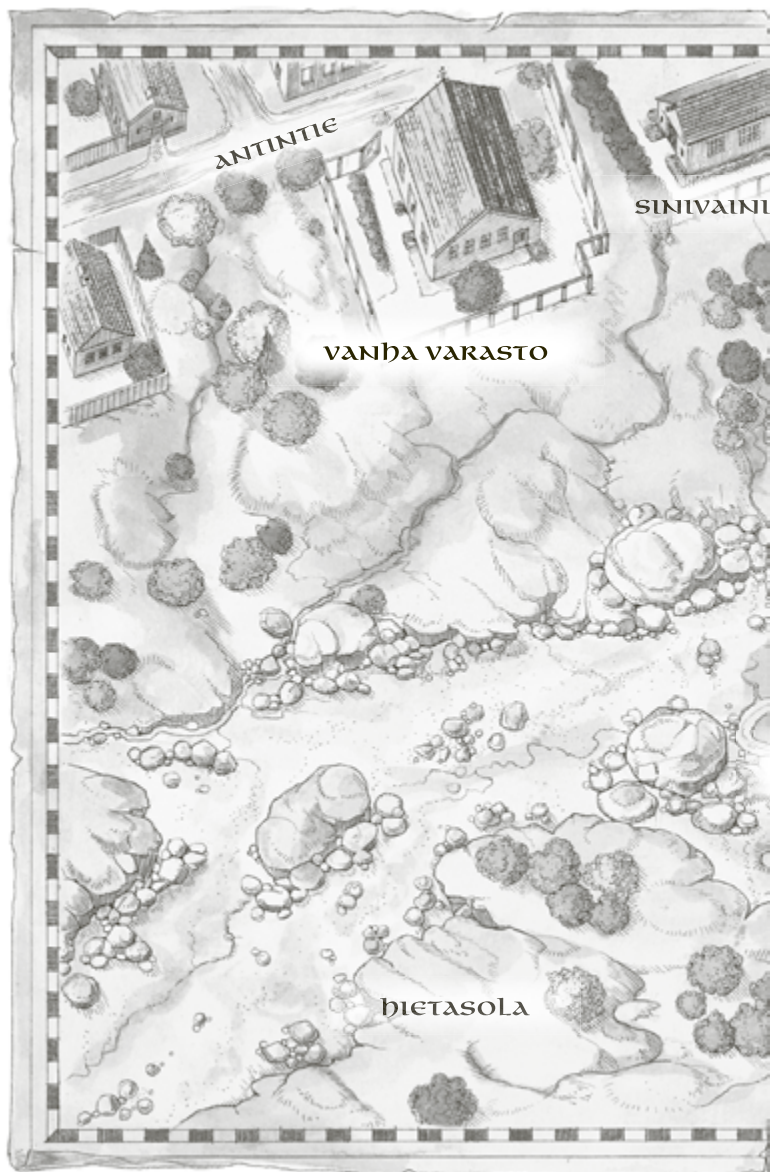
oppilaiden
pesä

kaatunut puu

joki

rotko

metsään →

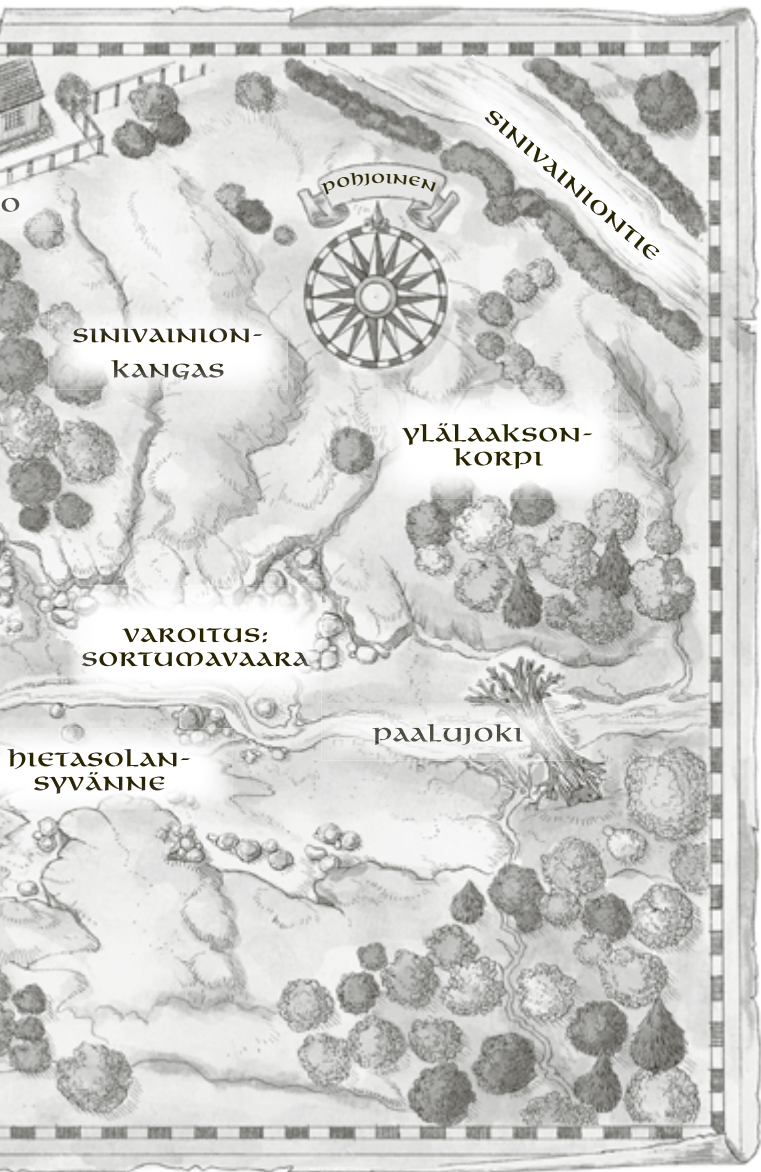

ANTINTIE

SIIVAINI

VANHA VARASTO

HIETASOLA

O

pohjoinen

SINIVAINIONTIE

SINIVAINION-KANGAS

Ylälaakson-korpi

VAROITUS:
SORTUMÄVAARA

paalujoki

hietasolan-syvänne

ESINÄYTÖS

TÄYSIKUU LIPUI TAIVAALLA ja loi metsään kalseaa valoaan. Hento tuulenviri kuiski neljän suunnattoman suuren tammen lehvistössä; valotäplät ja varjot leikittelivät laaksoon sukeltavan kissajoukon turkeilla.

Laakson rinteitä peittävästä pensaikosta ilmestyi lihaksikas tummanruskea kolli. Hän loikki aukion halki ja hyppäsi sen keskellä kohoavalle kivenjätkäleelle.

Sen päällä odotti kolme muuta kissaa. Yksi heistä, ruskea raidallinen naaras, nyökkäsi tervehdykseksi. ”Tervetuloa, Punatähti”, hän maukui. ”Onko Myrskyklaanilla ollut pyyntionni myötä?”

”Vallan mainiosti. Kiitos kysymästä, Koivutähti”, Myrskyklaanin päällikkö vastasi. ”Onko Jokiklaanissa elämä malliltaan?”

Ennen kun Koivutähti ehti vastata, eräs toisista päälliköistä keskeytti hänet raapaisemalla kivenlohkareen karheaa pintaa. Hänen mustanharmaa turkkinsa näkyi kuunvalossa pelkkänä varjona. ”On jo aika aloittaa kokoontuminen”, hän kähisi. ”Tuhlaamme vain aikaa.”

”Nopsatähti, emme voi aloittaa vielä”, neljäs kissa naukui. Hänen lämpimänruskea turkkinsa hohti tähtien kylmää valoa. ”Kaikki eivät ole vielä paikalla.”

Nopsatähti puuskahti kärsimättömästi. ”Tuuliklaanilla on parempaakin tekemistä kuin istuskella odottamassa vitkaste-
lijoita.”

”Katsokaa!” Punatähti osoitti laakson reunaa hännällään. Kalvakkaa kuunvaloa vasten erottui kissan hahmo. Se seiso-
i hetken aloillaan, heilautti sitten häntäänsä ja katosi pensaik-
koon. Sen vanavedessä seurasi lisää kissoja, joita vilisti laakson
partaan yli yhtenä virtana. Pensaat rapisivat, kun he laskeu-
tuivat rinnettä.

”Tuolla!” Aamutähti naukui. ”Taivasklaani on viimein
tullut.”

”Oli jo aikakin”, Nopsatähti jupisi. ”Pilvitähti!” hän huu-
dahti, kun ensimmäinen tulijoista saapui aukiolle. ”Mikä
teitä pidätteli?”

Taivasklaanin päällikkö oli pieni kolliksi, solakka ja siro-
päinen. Hänen turkkinsa oli vaaleanharmaa, ja siinä oli pil-
viä muistuttavia valkoisia laikkuja. Hän ei vastannut Nopsa-
tähdän kysymykseen vaan tunkeutui yleisön halki, kunnes
pääsi kiven juurelle ja ponkaisi muiden päälliköiden seuraan.

Hänen takanaan pensaikosta ilmestyi aina vain lisää kis-
soja. Aukiolle uskaltautui yhteen lyöttäytyneiden nuorten
oppilaiden ryhmä, jonka silmät olivat ammollaan yhtä lailla
pelosta kuin innosta. Heidän jäljessään saapuivat klaanin-
vanhimmat, joista jotkut ontuivat ja yksi nojasi soturin lapaa
vasten. Kaksi naarasta kantoi kumpikin yhtä pentua ham-
paissaan; heidän vierellään hoippuroi muutama varttuneempi
pienokainen. Loput satureista olivat asettuneet suojelevaksi
kehäksi heidän ympärilleen.

”Tähtiklaani sentään!” Nopsatähti huudahti. ”Pilvitähti,
voisi melkein luulla, että olet tuonut koko klaanisi kokoon-
tumiseen.”

Pilvitähti katsoi suoraan Tuuliklaanin päällikön ihmetteleviin silmiin. ”Niin”, hän naukui. ”Niin olen.”

”Miksi Tähtiklaanin nimessä sinä niin teit?” Koivutähti kysyi.

”Siksi että emme voi enää asua reviirillämme”, Taivasklaanin päällikkö ilmoitti. ”Kaksijalat ovat tuhonneet sen.”

”Mitä?” Punatähti astui esiin. ”Partioni ovat nähneet reviirillänne uusia kaksijalkoja ja kuulleet hirviöiden meteliä, mutta eiväthän ne suinkaan ole voineet tuhota aivan kaikkea?”

”Ovat ne.” Pilvitähti tuijotti aukion halki, aivan kuin olisi nähnyt kuun valkaisemien pensaiden tilalla jotakin tyystin muuta. ”Ne tulivat valtavissa hirviöissä, jotka jyräsivät puumme ja myllersivät maan. Kaikki riistaeläimet ovat kuolleet tai paenneet matkoihinsa. Leirimme ympärillä vaanii hirviöitä, jotka ovat valmiita hyökkäämään. Taivasklaanin kotia ei enää ole.” Hän kääntyi muiden päälliköiden puoleen ja jatkoi: ”Olen tuonut klaanini tänne anoakseni apua. Teidän täytyy antaa meille osa reviireistänne.”

Kiven alle kerääntyneiden kissojen joukosta kajahti närkästyneitä ulvaisuja. Taivasklaanin jäsenet olivat vetäytyneet yhteen aukion reunalle niin, että vahvimmat soturit olivat uloimmaisina, aivan kuin he olisivat valmistautuneet puolustautumaan.

Nopsatähti vastasi ensimmäisenä. ”Ette voi vain lampsia tänne ja vaatia meiltä reviiriä. Nykyisellään pystymme hädin tuskin elättämään omiakaan klaanejamme.”

Punatähti vaihtoi asentoaan kiusaantuneena. ”Nyt viherlehden aikana riistaa on runsaasti, mutta kuinka käy lehtisateen aikana? Silloin Myrskyklaanilta ei liikene saalista jaettavaksi.”

”Ei myöskään Varjoklaanilta”, Aamutähti maukui. Hän nousi istumapaikaltaan kiven reunalla ja kääntyi Pilvitähden puoleen vihreät silmät uhmakkaina. ”Klaanini on kaikkia muita suurempi. Tarvitsemme joka ainoan kypälänalan maata, jotta voimme ruokkia edes omat jäsenemme.”

Pilvitähden katse käännähti ainoaan päällikköön, joka ei ollut vielä sanonut mitään. ”Koivutähti, mitä mieltä sinä olet?”

”Haluaisin auttaa”, Jokiklaanin päällikkö maukui. ”Tarkoitan sitä todella. Mutta joki virtaa nyt hyvin matalalla, ja kalojen nappaaminen on vaikeampaa kuin koskaan. Sitä paitsi Taivasklaanin kissat eivät *osaa* kalastaa.”

”Täsmälleen”, Nopsatähti lisäsi. ”Ja yksin Tuuliklaanin jäsenet ovat tarpeeksi nopeita saalistamaan nummimaan jäniksiä ja lintuja. Meidän reviiriltämme ei todellakaan löydy paikkaa, minne voisitte perustaa leirin. Väsyisitte tuossa tuokiossa piikkiherneiden alla nukkumiseen.”

”Mitä klaanimme sitten pitäisi tehdä?” Pilvitähti naukui hiljaa.

Hiljaisuus valtasi aukion, aivan kuin kaikki olisivat pidätelleet henkeään. Punatähti rikkoi sen yhdellä ainoalla sanalla.

”Lähtekää.”

”Juuri niin.” Nopsatähden äänessä häivähti murinaa. ”Lähtekää metsästä ja etsikää itsellenne uusi koti jostakin niin kaukaa, että ette vie meiltä riistaa.”

Aukiolla nuori mustan ja hopean kirjava naaras nousi jaloilleen. ”Nopsatähti”, hän ilmoitti, ”klaanisi parantajana voin sanoa, että Tähtiklaani ei ilahdu, jos me muut karkotamme Taivasklaanin. Metsässä on aina ollut viisi klaania.”

Nopsatähti kääntyi katsomaan parantajaa. ”Väität tietäväsi Tähtiklaanin tahdon, Leivonsiipi, mutta osaatko selittää, miksi kuu paistaa edelleen? Jos Tähtiklaani ei olisi samaa

mieltä siitä, että Taivasklaanin täytyy lähteä, se peittäisi taivaan pilvillä.”

Leivonsiipi pudisti päätään osaamatta vastata päällikkönsä kysymykseen.

Pilvitähden silmät laajenivat epäuskosta. ”Viisi klaania ovat asuttaneet metsää kauemmin kuin kukaan jaksaa muistaa. Eikö se merkitse sinulle mitään?”

”Ajat muuttuvat”, Punatähti vastasi. ”Voisiko olla, että myös Tähtiklaanin tahto on muuttunut? Se antoi kullekin klaanille taidot, joita ne tarvitsevat selvitäkseen omalla revii-rillään. Jokiklaanin kissat uivat hyvin. Myrskyklaani on hyvä vaanimaan riistaa kasvien joukossa. Taivasklaanin jäsenet osaavat hypätä puihin, koska heidän revii-rillään ei ole paljonneen näkösuojaa. Eikö se tarkoita myös sitä, että yhdenkään klaanin ei ole tarkoitus elää toisen revii-rillä?”

Laiha takkaturkkinen musta kolli nousi istumapaikaltaan Puhujankiven juurelta. ”Väität yhtenäen, että Tähtiklaani haluaa pitää metsässä viisi klaania, mutta oletko varma, että se on totta? Täällä Nelipuulla on neljä tammea. Se voisi olla merkki siitä, että klaanejakin pitäisi olla vain neljä.”

”Taivasklaani ei kuulu tänne”, sähisi hopeanvärinen rai-dallinen kissa hänen vieressään. ”Häädetään se saman tien matkoihinsa.”

Taivasklaanin soturit nostivat yhtäikaa karvansa pystyyn ja paljastivat pitkät, kaarevat kyntensä.

”Seis!” Pilvitähti huusi. ”Taivasklaanin soturit, emme ole pelkureita, mutta tätä taistelua emme voi voittaa. Tänä yönä olemme nähneet, minkä arvoinen soturilaki oikein on. Tästä lähin pysymme yksin ja luotamme vain itseemme.”

Hän loikkasi alas Puhujankiveltä ja tunkeutui klaaninsa satureiden läpi, kunnes saapui vaaleanruskean naaraan luokse, jonka jaloissa vikisi säälittävästi kaksi pikkuruista pentua.

”Pilvitähti.” Naaraan ääni oli huolestunut kuiskaus. ”Pentumme ovat liian pieniä niin pitkälle matkalle. Jään tänne heidän kanssaan, jos vain meidät huolitaan johonkin toiseen klaaniin.”

Myrskyklaanin parantaja Haukansiipi tunkeutui kahden Taivasklaanin soturin välistä näiden ärähdyksistä piittaamatta. Hän kumartui nuuhkaisemaan pentuja. ”Olette kaikki tervetulleita Myrskyklaaniin.”

”Oletko aivan varma”, Pilvitähti kysyi uhmakkaasti, ”sen jälkeen, mitä päällikkösi äsken sanoi?”

”Uskon, että päällikköni on väärässä”, Haukansiipi maukui, ”mutta hänkään ei lähetä avuttomia pentuja surman suuhun. Heillä on tulevaisuus Myrskyklaanissa, kuten myös sinulla, Linnunlento.”

Vaaleanruskea kissa nyökkäsi. ”Kiitos.” Hän kääntyi kohti Pilvitähteä murheisin katsein. ”Nämä ovat siis jäähyväiset.”

”Linnunlento, ei.” Taivasklaanin päällikkö näytti kauhistuneelta. ”Kuinka voisin jättää sinut?”

”Sinun on pakko.” Linnunlennon ääni värisi. ”Klaani tarvitsee sinua, mutta juuri nyt pentumme tarvitsevat minua.”

Pilvitähti painoi päänsä. ”Jään odottamaan sinua”, hän kuiskasi. ”Odotan sinua ikuisesti.” Hän painoi kuononsa Linnunlennon kylkeä vasten. ”Jää Haukansiiven luo. Hän pyytää satureita avuksi kantamaan pennut Myrskyklaanin leiriin.” Myrskyklaanin parantajalle hän lisäsi: ”Pidä heistä huolta.”

Haukansiipi nyökkäsi. ”Tietysti.”

Pilvitähti loi kumppaniinsa vielä viimeisen, tuskaisen katseen ja viittoi hännällään klaanille. ”Seuratkaa minua.”

Hän otti suunnan kohti jyrkännettä, mutta ennen kuin hän ehti sukeltaa pensaikkoon, Punatähti huusi Puhujan-kiven päältä: ”Kulkekoon Tähtiklaani kanssanne!”

Pilvitähti käänsi päätään ja loi viileän katseen kissaan, jota oli joskus kutsunut ystäväkseen. ”Tähtiklaani painukoon mihin huvittaa”, hän sähisi. ”Se on *pettänyt* Taivasklaanin. Tästä päivästä lähtien en aio olla enää missään tekemisissä soturiesi-isien kanssa.” Hän ei piitannut toisista kissoista, jotka haukkoivat henkeä hänen ympärillään ja joista osa kuului hänen omaan klaaniinsa. ”Tähtiklaani antoi kaksijalkojen tuhota kotimme. Se katselee meitä nytkin ja antaa kuun paistaa, vaikka te karkotatte meidät. Se väitti, että metsässä on aina viisi klaania, mutta se *valehteli*. Taivasklaani ei enää koskaan katso tähtiin.”

Hän katosi pensaikkoon hännänpää heilahtaen, ja muu klaani seurasi hänen perässään.

»Olen odottanut sinua jo pitkään.
Olet vahva kissa, päällikkö, eikä
suonissasi virtaa pettureiden verta.»

Soturikissaklaanien reviiireillä vallitsee rauha,
mutta Myrskyklaanin Tulitähti näkee ahdistavia
näkyjä pakenevasta klaanista. Pian hänelle
paljastuu järkyttävä salaisuus, ja hän lähtee
vaaralliselle matkalle suorittamaan
mahdottomalta tuntuvaa tehtävää.

Tulitähden tehtävä on itsenäinen erikois-
seikkailukirja, jonka tapahtumat sijoittuvat
Ennustusten alku -saagan jälkeen.

Kannen kuva: Owen Richardson